

Klenovický měsíčník

Zpravodaj Obecního úřadu v Klenovicích ze dne 27.3.1997

Informace

V průběhu měsíce dubna a května je možno v době úředních hodin zaplatit zálohu na stočné za I. pololetí letošního roku. Cena zůstává stejná jako v roce 1996.

Opětovně jsme byli ujištěni Finančním úřadem v Soběslavi, že složenky na daň z nemovitostí na rok 1997 budou zasílány jednotlivým poplatníkům.

Jarní úklid

Třebaže tomu skutečnost neodpovídá, podle kalendáře začalo astronomické jaro. Přesto, že počasí nám zatím moc nepřeje, mnozí z občanů se již pustili do prací na zahrádce a s tím spojeného jarního úklidu okolí svých nemovitostí. Chtěl bych v této souvislosti upozornit na zákaz vypalování staré trávy a požádat občany, aby s odpady ze svých zahrádek a domovů nakládali v souladu s vyhláškou obce. Ty, kteří se ještě do úklidu okolí svých domů doposud nedali, žádám, aby tak v brzké době učinili a tím přispěli ke zlepšení vzhledu naší obce.

- st -

Veřejný dopis panu Janu Molíkovi

U cesty z Klenovic na Ovčín stál v pozemku, na kterém hospodařím, košatý 40-letý dub. Na jaře, i v letním období, stín bohatě rozvinutého stromu lákal téměř každého, kdo procházel, ke krátkému odpočinku. Při práci na pozemku, já, manželka i synové jsme rádi v horkých letních dnech pod stromem poseděli. Na krátkou procházku se v minulém roce, vždy v podvečer, vydával k mladému dubu i můj otec. Z růstu osamělého mladého dubu se těšili všichni. Patřil všem, kdo mají přírodu rádi a proto měl již svoji ekologickou a krajinnou hodnotu.

Pane Molíku, to že jste dokázal nádherný strom, který vám v ničem nepřekážel, s bezcitnou chamtivostí podříznout /snad pro dřevo na uzení/, je pro mne otřesným zážitkem. Vaše omluvná slova o veřejném zájmu ve mně vyvolaly vzpomínky na má mladá léta. Tehdy, také ve veřejném zájmu při socializaci vesnice, JZD tátovi sebralo jeho pozemky a MNV mu přidělil jiné u "Zadních lomů". Zatím co družstevní traktor se proháněl v pohodě na propracovaných polích sebraným sedlákům, táta se dvěma kobyčkami na přiděleném pozemku vyorával samé balvany. Když ho trochu propracoval, navezl hnůj, osel jetelem a těšil se, že bude mít krmení pro dobytek, zemědělské družstvo, opět ve veřejném zájmu, mu celý lán jetele zabralo a poseklo.

Myslím si, že dnes by si již nikdo takové nehoráznosti pod zástěrkou veřejného zájmu neměl dovolit. Zdá se však, že každý z nás má rozličné představy o svobodném rozhodování. Má je taková, že mohu dnes rozhodnout o čemkoliv, ale o to víc musím dbát abych nepřešlápl hranice toho druhého. Dospělý člověk nedupe nohama. Nemusí být vždy po jeho, protože rozeznává, co je důležité a méně důležité. V případě vzrostlé zeleně kolem naší vesnice je důležitější pro každého z nás aby ji chránil a ne aby ji ničil.

Váš soused Vojtěch Trubač

Rádky z historie obce (dokončení)

Druhá polovina padesátých let přinesla rychlý rozvoj společného zemědělského hospodaření. V roce 1956 vzniklo samostatné JZD na Ovčíně, které se však roku 1960 sloučilo s družstvem v Klenovicích, v němž již od roku 1957 hospodařili - až na několik drobných zemědělců - všichni místní hospodáři. Hospodářské zvířectvo bylo svedeno do společných stájí, jež družstevníci zatím adaptovali ze starých stodol a chlévů. Od roku 1960 byly krávy ustájeny v novém, na tu dobu moderním kravíně, vedle něhož stálo skladiště na píce a obilí. Družstvo v té době má již kombajn, pásový traktor, samovazy a jiné stroje a zařízení. V roce 1961 postavilo družstvo vedle kravína porodnu prasnic. Roku 1962 hospodářství v Klenovicích přebírají Československé státní statky Soběslav, jejichž součástí byly Klenovice až do poloviny sedmdesátých let.

V té době začíná i nový růst naší obce. Roku 1965 mají Klenovice již 109 popisných čísel. Obec se napojuje na dálkový vodovod, který od roku 1963 vede okolo Klenovic z Veselí nad Lužnicí do Tábora a Milevska. Postupně je u nás budována kanalizace a kdysi hluboké bláto klenovických cest /ulic/ je vytlačeno asfaltem. Na konci šedesátých a na počátku sedmdesátých let dochází k významné změně ve vzhledu středu obce: je upraveno prostranství rybníka, v zájmu bezpečnosti dopravy je

zbořena hasičská zbrojnice a poražena stará lípa na návsi, od 1. září 1970 je obec napojena na autobusovou síť, na místě bývalého chudobince říkálo se u nás "pastouška"/ obyvatelé Klenovic vybudovali prodejnu potravin a drobného zboží, vedle ní brzy potom vyrostla přičiněním mnoha budova pohostinství.

Klenovice 1983 - prodejna potravin a pohostinství

Klenovice r. 1983 - kontrast staré a nové části obce

Dnem 1. dubna 1976 byla naše obec sloučena v jeden správní a hospodářský celek s městem Soběslav. K 1. listopadu 1980 měly Klenovice 114 popisných čísel a žilo v nich 353 obyvatel.

Podle PhDr. Jaroslava Hojdara připravila Hana Veselá (pokračování přístě)

Milý čtenáři!

V tomto čísle se loučíme s výpisky z klenovické kroniky. Již od loňského roku jsme se z této knihy dozvěděli mnohé zajímavosti o historii naší vesnice a jejích obyvatel, jak z doby nedávné, tak i osudy a příběhy staré několik staletí. Chtěla bych Vám poděkovat za zájem, který jste o tuto knihu projevil. Ještě jednou bych chtěla poděkovat i p. Hojdarovi, který se o sepsání naší kroniky zasloužil. Poděkovat za jeho péči, práci a vytrvalost, se kterou shromáždil všechny tyto historické poznatky. Nejen pro obyvatele, kteří v Klenovicích žijí nyní, ale také pro děti našich dětí, tedy pro pokolení budoucích "Klenovičáků".

Přeji naší vesnici i jejím obyvatelům ještě hodně šťastných roků.

V příštím čísle měsíčníku se seznámíme s jinou zajímavou knihou a doufám, že se Vám bude také líbit.

Blíží se krásné svátky jara Velikonoc a proto dovolu, abych všem obyvatelům Klenovic a ještě jednou zvlášť čtenářům naší knihovny, popřála hezké prožití těchto svátků, krásné slunné dny a dětem bohatou pomlázku.

Hana Veselá

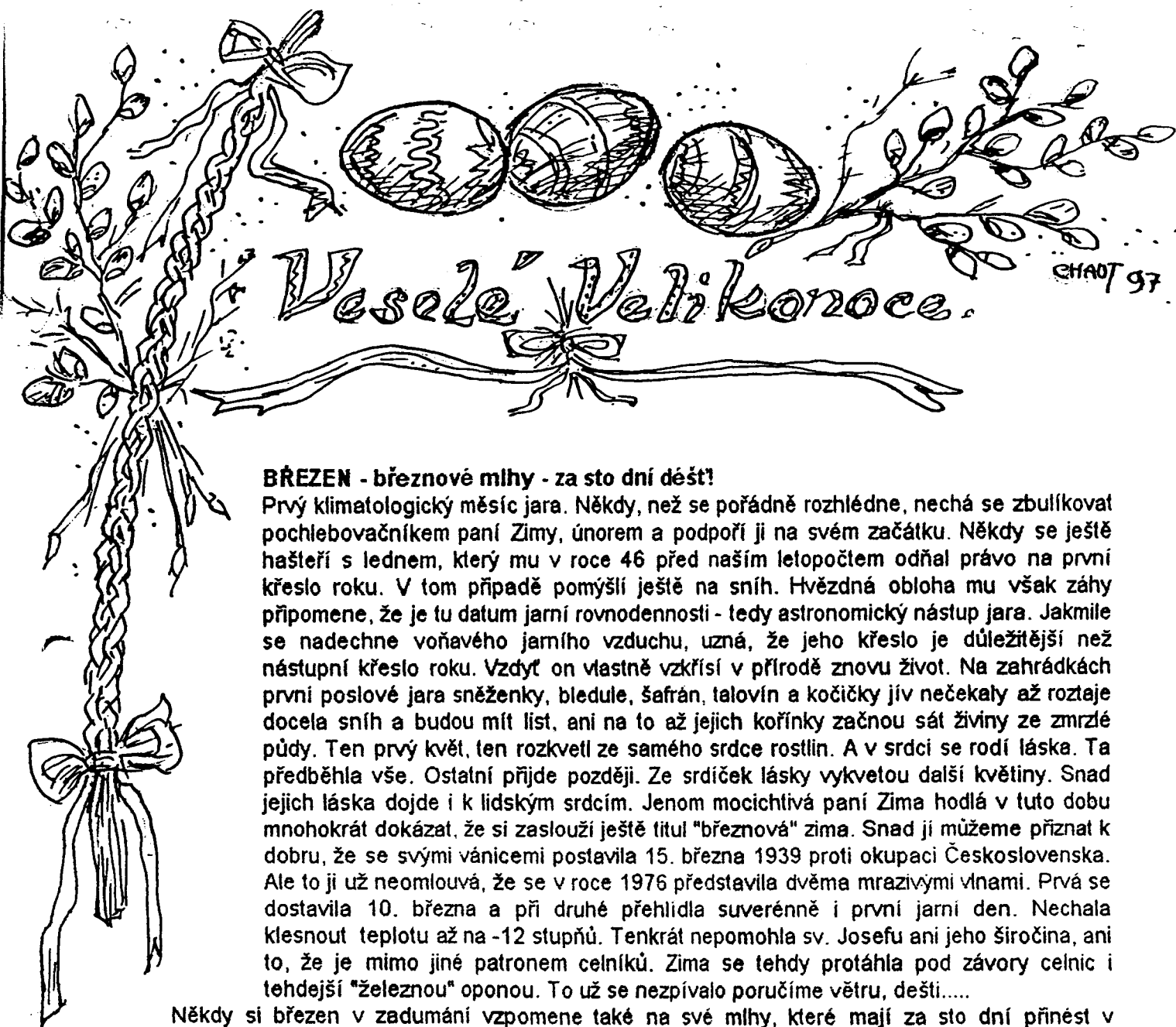
Společenská kronika

Narozeniny v měsíci dubnu 1997

- 1. 4. pan Josef Flíček, č. p. 100 - 82 let
- 2. 4. paní Milada Hrubá, č. p. 78 - 70 let
- 23. 4. paní Jana Frídová, č. p. 11 - 70 let

Noví občané

- 8. 3. 1997 Tereza Soukupová č. p. 111

BŘEZEN - březnové mlhy - za sto dní déšť!

Prvý klimatologický měsíc jara. Někdy, než se pořádně rozhlédne, nechá se zbullkovat pochlebovačnickem paní Zimy, únorem a podpoří ji na svém začátku. Někdy se ještě hašteří s ledem, který mu v roce 46 před našim letopočtem odňal právo na první křeslo roku. V tom případě pomýšlí ještě na sních. Hvězdná obloha mu však záhy připomene, že je tu datum jarní rovnodennosti - tedy astronomický nástup jara. Jakmile se nadechne voňavého jarního vzduchu, uzná, že jeho křeslo je důležitější než nástupní křeslo roku. Vždyť on vlastně vzkřísí v přírodě znovu život. Na zahrádkách první poslové jara sněženky, bleďule, šafrán, talovín a kočičky jív nečekaly až roztaje docela sníh a budou mít list, ani na to až jejich kořínky začnou sát živiny ze zmrzlé půdy. Ten první květ, ten rozkvetl ze samého srdce rostlin. A v srdci se rodí láska. Ta předběhla vše. Ostatní přijde později. Ze srdíček lásky vykvetou další květiny. Snad jejich láska dojde i k lidským srdcím. Jenom mocichtivá paní Zima hodlá v tuto dobu mnohokrát dokázat, že si zaslouží ještě titul "březnová" zima. Snad ji můžeme přiznat k dobru, že se svými vánicemi postavila 15. března 1939 proti okupaci Československa. Ale to ji už neomlouvá, že se v roce 1976 představila dvěma mrazivými vlnami. Prvá se dostavila 10. března a při druhé přehlídla suverénně i první jarní den. Nechala klesnout teplotu až na -12 stupňů. Tenkrát nepomohla sv. Josefu ani jeho širočina, ani to, že je mimo jiné patronem celníků. Zima se tehdy protáhla pod závory celníků i tehdejší "železnou" oponou. To už se nezpívalo poručíme větru, dešti.....

Někdy si březen v zadumání vzpomene také na své mlhy, které mají za sto dní přinést v bouřkách, přeháňkách nebo deštích životadárnou vláhu. "Je-li některý den v měsíci březnu mlha, za sto dní jistě přijde povětrí". Jistě bouřku nebo přechod frontální oblačnosti obvykle doprovází rychlejší pohyb vzduchu. Březen, i když se mu ještě paní Zima plete do jeho rozhodování, je si hned od začátku vědom svého jarního poslání. Hned první den měsíce sice pejskové mají naději, že "sv. Eudoxie psa až po uši sněhem zavěje", ale již šestý den v měsíci "sv. Felicita sníh z polí odmítá" a na "sv. Bedřicha slunko teplem zadýchá". Následující den "o sv. Tomáši sníh bředne na kaši". Horší je, když se paní Zima vzpomene ještě z jarního šoku. Pak "zima, kterou Tomáš nese, dlouho ještě námi třese". Stejná situace je "pokyne-li Řehoř hlavou, obešle nás zimou bílou". A to přes všechna ujištění, že "na sv. Řehoře přeletěly vlaštovičky přes moře". Ty obvykle nám přinášejí na svých ocáscích poslední sníh. Pak už přichází "sv. Josef s tváří milou a zakončuje zimu plnou". Den po jeho svátku "na sv. Jáchyma, tuhá zima končí". Bodejť by ne! Vždyť hned po jeho svátku tu máme první jarní den. "Byť byl jarní den jak na zakázku, přec nechod' ještě na procházku, ať tvé zdraví neztratí svou sázku". Ale řekněte sami: kdo udrží zahrádkáře, aby se pokud je rozmrzlá zem, nehrabal v záhonech. Po prvním jarním dnu už paní Zima nemá žádnou naději, a není ji nic platné, že se dožaduje ještě rčení, že "jaro zvěstuje Zvěstování /25.3./, ale zimu ještě nevyhání". Má to marné, ať se snaží, jak chce. "Na Panny Marie zvěstování, kdybys trávičku do země palicí tloukl, už ji tam nedostaneš". "Zvěstování vždycky zimu vyhání". Přichází konec prvního jarního měsíce a pranostika nám tvrdí, že "o sv. Kvírinu /30.3./ už je teplo i ve stínu". Konečně na poslední březnový den "o sv. Balbíně je u nás po zimě".

HODY, HODY, DOPROVODY ...

.... ačkoli si dnes více potrpíme na oslavu vánočních svátků, jsou Velikonoce těmi největšími a nejvýznamnějšími křesťanskými svátky, které se slaví na památku umučení a zmrtvýchvstání Krista. Velikonoce se oslavují jako svátek tzv. pohyblivý. To má základ v tradici slavit je po jarní rovnodennosti /21. března/ v neděli po prvním úplňku. Proto také bývá Boží hod velikonoční slaven v rozmezí od 22.3. do 25. dubna.

Celá dlouhá staletí předcházela velikonočním svátkům čtyřicetidenní půst. V některých krajích její lidé brali tak důkladně, že vymyli i hrnce, ve kterých se vařilo cokoli mastného - a odnesli je na půdu. Jedli se brambory, luštěniny a hlavně zelí. Maso nebývalo vůbec, ani v neděli. Důslední věřící se zřekli i potravin, které pocházely od zvířat, tedy vajec, mléka a sýrů. Nic moc, říkáte si asi teď, ale vězte, že tato "dieta" byla ohromně zdravou záležitostí!

Na Zelený čtvrtek "odlétaly kostelní zvony do Říma" a jejich zvuk nahradily děti řehtačkami. Tento den by měla každá hospodyně vstát brzo a zamést - to aby se v domě nedržely blechy. Ještě před východem slunce bychom měli všichni sníst kousek chleba s medem, který nás uchrání před uštknutím hadů a vosím bodnutím. Odpoledne už nepracujte - to pověra nedovoluje!

Na Velký pátek také vstaňte brzy. Když se totiž před svítáním omyjete ve studené vodě /rozumí se v potoce, řece, či studni/, budete celý rok zdraví. A pozor! Ten den nikomu nic nepůjčujte - půjčená věc by totiž mohla být uhranuta! Velký pátek je vůbec plný čar a tajemna. Země se prý otevírá, aby na krátkou dobu odhalila skryté poklady.

Na Bílou sobotu světili křesťané oheň a posvěcený popel sypali na pole a luka. Když si dáte žhavý uhlík na trám /máte-li doma ovšem trám/, ochrání prý vás to před požárem.

V neděli na Boží hod velikonoční nezapomeňte dát kousek mazance zahradě, poli nebo studni zaručí vám to hojnost, úrodu a zdravou pitnou vodu.

Velikonoční pondělí je dnem pomlázky. Vyšlehání či polítky zabraňuje lenosti. Vajíčka se koledníkům dávají proto, že jsou už od nepaměti symbolem života.

Jak se vám zalíbily tyto starodávne pověry? Škoda jen, že už víceméně je znají jen ti nejstarší z nás a my v této dnešní uspěchané době máme čím dál méně času a i chutě naslouchat jim.

A jedna perlička na závěr - postava zajíčka je s Velikonocemi spojena proto, že dětem snáší vajíčka prý právě on. Tak ať vám snese samá pěkná!

/převzato z časopisy Žena a život/

NĚCO MÁLO Z KUCHYNĚ

SLEPOVANÁ VAJÍČKA

Na těsto: 200 g Hery, 300 g polohr. mouky, 75 g moučk. cukru, 2 lžice smetany, 1 žloutek, špetka soli

Na náplň: 1 sáček instantního čokoládového pudinku, 150 ml mléka, 6 lžic rumu, 100 g Hery, 100 g rozinek, 40 g strouhaného kokosu

Na polevu a na zdobení: 200 g moučkového cukru, 3 lžice kakaa nebo špetku potravin. barvy, 1 bílek, několik cukrových ozdob např. kvítků

Příprava: na vále promícháme prosátou mouku, Heru, cukr a špetku soli. Přidáme žloutky rozšlehané ve smetaně a rychle vypracujeme těsto. Necháme je alespoň 10 minut odpočinout v chladničce a potom rozválíme na placku. Těsto opatrně potáhneme na velké polévkové lžice /raději ty, které již běžné nepoužíváme/ a v přehřáté troubě upečeme do růžova. Upečená půlvajíčka opatrně sejmem z lžic a necháme vychladnout. Vajíčka můžeme také vykrajovat oválnou formičkou, nebudou však vypouklá. Mezitím z pudinku, mléka a rumu ušleháme krém, který po částech zamícháme do změkklé Hery. Nakonec přidáme rozinky a strouhaný kokos. Krémem spojíme dvě poloviny vajíček a švy zamaskujeme barevnou polevou. Hotová vajíčka ještě ozdobíme polevou a kvítky, lentilkami, ap.

Příjemné prožití svátků velikonočních, bohatou pomlázku Vám všem přeje
osvětová beseda - Zdeňka Chadťová